

[Madsen-Mygdal.]

Naar det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal til mig, hvorledes de Udtalelser, jeg har fremsat i Odense vedrørende Landstingets Betydning, skulde forstås, er jeg nødt til at bede det ærede Medlem, som jeg forstaar er i Besiddelse af et Eksemplar af „Fyns Tidende“, hvori Udtalelserne er refereret, — og jeg tror ligesom han, de er godt og rigtigt refereret —, om at læse dem en Gang til, for jeg er ikke i Stand til at udtale mig klarere, end jeg gjorde ved den Lejlighed.

Til det ærede Medlems Bemærkninger om Tobaksskattens heldige Virkninger skal jeg kun sige, at saa var det jo et stort Held, at det Forslag, der kom fra Socialdemokratiet, om at standse Lovforslaget ved første Behandling — jeg tror, det var den nuværende højtærede Undervisningsminister, der stillede det — ikke blev vedtaget. (Afbrydelse af *Undervisningsministeren* [Borgbjerg]). Var det ikke et Held? Saa havde der jo ikke været noget Forslag at arbejde med. Hvad det Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede mig, om jeg ikke mente, det kunde være godt at gøre noget lignende paa andre Punkter, skal jeg sige, at mig bekendt er der adskillige Gange ved Ændringer i Toldloven, Ændringer i visse Afgiftsbestemmelser, rakt nedstødte Erhverv en hjælpende Haand. Men nærmere at komme ind paa det ærede Medlems Spørgsmaal vil være umuligt, hvis han ikke nøjere præciserer, hvad han egentlig har tænkt paa ved at rette dette Spørgsmaal til mig.

I øvrigt har jeg bedt om Ordet, fordi ogsaa jeg for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne gerne vil knytte nogle Bemærkninger til det, vi har hørt fra den højtærede Regering i de sidste Dage. Men jeg maa paa Forhaand bede Tinget være indstillet paa, at jeg ikke ser mig i Stand til at hæve mig op til en saadan Lovsang som den, vi nu har hørt fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, eller løfte mig op i de Lovprisningens Højder, hvorfra det ærede Medlem nys har talt. Jeg bliver nødt til i noget højere Grad at holde mig paa det jævne.

I den Programtale, hvormed den højtærede Statsminister indledede Rigsdagssamlingen, turde den mest bemærkelsesværdige Udtalelse være den, hvori Statsministeren erkender, at de økonomiske Forhold her i Landet for samtlige Erhverv er undergaaet en kendelig Bedring. Som Forklaring paa denne glædelige Kendsgerning henviste Statsministeren til to Aarsager: en heldig

Prisudvikling i Udlandet og to gode Høstaar her i Landet. Da Finansministeren ved Finanslovforslagets Forelæggelse var inde paa det samme Emne og glædede sig over den almindelige Bedring i den økonomiske Situation, henholdt han sig ogsaa til ganske den samme Begrundelse og nævnte de samme to Aarsager paa en saadan Maade, at man næsten kunde fristes til at tro, at denne Forklaring var fastlagt og vedtaget i et Ministermøde, inden den blev fremsat her for Tinget. Jeg tror nu nok, at de højtærede Ministre, hvis de havde gjort sig lidt større Ulejlighed, kunde have fundet en noget fyldigere Forklaring. Jeg tror nok, at der kan paavises flere Aarsager end netop de to, der blev nævnt fra Ministerbænken forleden, uden at det endda vil blive nødvendigt at medtage det, som naturligvis for enhver Pris ikke maatte siges, nemlig, at ogsaa den forrige Regerings Tilpasningspolitik i Aarene 1926—29 har medvirket til, at de økonomiske Forhold ligger langt bedre i Dag, da en socialdemokratisk Regering begynder sit Rigsdagsarbejde, end de gjorde for 3 Aar siden, da Vanskelighederne taarnede sig op paa en saadan Maade, at den socialdemokratiske Regering benyttede den første den bedste Lejlighed til at frigøre sig for Ansvar og overlade Opgavernes Løsning til andre.

At en Socialdemokrat, end sige en socialdemokratisk Minister, nogen Sinde skulde erkende, at den økonomiske Politik, som den foregaaende Regering førte og delvis fik Tid til at gennemføre, har sin Andel i den foregaaende Bedring af Forholdene, det vilde naturligvis være for meget at forlange. Hvor ofte har vi ikke hørt fra socialdemokratisk Side, at Venstres Regering var Aarsag til alle Ulykker, alt, hvad den foretog sig, gik i den gale Retning, Landet blev misregeret, Erhvervs-krisen og Arbejdsløsheden var en direkte Følge af denne Regerings landsskadelige Politik o. s. v., medens omvendt det hele vilde forandre sig, naar blot Socialdemokratiet igen kunde komme til Magten, saa skulde de ulykkelige Tilstande, som Landet var ført ud i, straks blive bragt til Ophør ved Gennemførelse af de mange virkningsfulde Forslag, som Socialdemokratiet allerede havde fremsat, men som de beklageligvis hidtil havde manglet Stemmer til at gennemføre.

Saa var der en lykkelig Skæbne, der førte Socialdemokratiet til det saa hedt eftertragtede Maal, nu overtog Nationens Redningsmænd Styret, og Redningsarbejdet kunde begynde. Og hvad hører vi saa? Ja